

HUIZE BOSHEIDE

Een kluchtig blijspel in vijf bedrijven

door

HANS ROBYN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE BOSHEIDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS ROBYN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/031
ISBN 9789038517018

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren – Figuratie)

DIRECTEUR DEVRIENDT

MIEKE VAN ROOSENDAEL, sanitair helpster

JOHAN, de verpleger

JEROM, de klusjesman

ROSEMARIE JANSSENS, de nieuwe bewoonster

HENK, haar kleinzoon

SOFIE, het achternichtje van Melanie, de vorige bewoonster

AGNES, de schoondochter van Rosemarie

OSCAR, een bewoner die zich van kamer vergist

MEVROUW DEVOLDERE, nog een nieuwe bewoonster

Deze laatste 2 rollen hebben enkele zinnen tekst.

DECOR

Een ruime kamer in een verzorgingstehuis. Een rechte muur links. De achterzijde van het decor is een halve zeshoek met twee schuine kanten en één rechte kant en rechts hebben we opnieuw een rechte muur. In het rechte stuk achteraan zit een raam dat naar buiten open kan. Aan de schuine rechterkant staat een oud bed waar men onder kan kruipen. Aan de schuine kant links staat een grote klerkast waar twee personen in kunnen. In de rechte wand links zit een deur en aan de rechterwand staat een dressoir. Op de voorgrond midden staat een tafel met 4 stoelen. Vooraan rechts staat een tv met relaxzetel. Bij het raam staat een klein keukentafeltje met twee stoelen. Onder het tafeltje zit een rooster van 1 op 1 meter. Boven het bed hangt een alarmsysteem door middel van koord. Aan het plafond hangt een lamp met omgekeerde kap.

EERSTE BEDRIJF

(Mieke, de sanitair helpster maakt het bed op. Uit een transistorradiootje weerklinkt vrolijke muziek. Directeur Devriendt komt de kamer binnen, kijkt even rond en ruikt. Mieke merkt hem niet op, ze staat met haar rug naar hem.)

DEVRIENDT: Het ruikt hier naar de dood.

MIEKE: *(schrikt)* Meneer!

DEVRIENDT: Hier moet eens flink gespoten worden.

MIEKE: Gespoten?

DEVRIENDT: Met een spuitbuis, de dode geur wegsputten.

MIEKE: Juist meneer.

DEVRIENDT: Wie was de ongelukkige ook al weer?

MIEKE: Juffrouw Melanie, meneer.

DEVRIENDT: Melanie? Ik wist eigenlijk niet dat ze zo erg ziek was. Mijn vrouw en ik zijn net terug van de Canarische eilanden.

MIEKE: Juffrouw Melanie was net 93 geworden.

DEVRIENDT: Spijtig om zo'n goede klant te verliezen. Ze zat er nogal warmpjes voor, is het niet?

MIEKE: Daar kan ik niet over meepraten, meneer.

DEVRIENDT: *(kijkt met afkeurende blik naar radiootje)* Mag ik vragen waar uw respect voor de overledene is?

MIEKE: *(verbaasd)* Respect?

DEVRIENDT: U hebt de vraag blijkbaar niet goed begrepen? Ik wil dat je hem direct uitzet.

MIEKE: Sorry meneer, maar de Amerikanen zeggen dat je rapper zal werken met muziek dan zonder.

DEVRIENDT: We leven hier in België, juffrouw.

MIEKE: Sorry meneer.

DEVRIENDT: Jij bent anders wel een knappe meid. Hoelang werk jij hier nu al?

MIEKE: Vijf jaar meneer.

DEVRIENDT: Vijf jaar al... Hoe is je naam ook alweer?

MIEKE: Mieke van Roosendael, meneer.

DEVRIENDT: Van Roosendael, die naam probeer ik te onthouden.

MIEKE: Dank u meneer de directeur.

DEVRIENDT: Het ruikt hier écht muf. Kan het raam niet wat open?

MIEKE: Ik vrees van niet meneer de directeur.

DEVRIENDT: Neen? Dan zal ik het wel eens proberen. Mannen hebben over het

algemeen meer macht dan vrouwen, nietwaar? (*Brede grijns, hij wil het raam openen, maar het lukt hem niet*) Wat is daarmee aan de hand?

MIEKE: Dichtgespijkerd, meneer de directeur.

DEVRIENDT: Wat? Wie heeft dat gedaan?

MIEKE: Jerom, onze klusjesman.

DEVRIENDT: Jerom? Welke idioot heeft Jerom de opdracht gegeven dit te doen?

MIEKE: Excuseer meneer de directeur, maar dat hebt u gedaan.

DEVRIENDT: Ik?

MIEKE: Ja meneer directeur.

DEVRIENDT: Hoe is dat in Godsnaam mogelijk? (*tracht het zich te herinneren*)

MIEKE: Juffrouw Melanie had zelfmoordneigingen. Dat hebt u ons tenminste verteld. Ze wilde altijd door het venster leunen, en u dacht altijd dat ze naar beneden wilde springen. Toen hebt u Jerom de opdracht gegeven om het venster dicht te spijkeren. We zitten hier op de derde verdieping meneer.

DEVRIENDT: Nu je het zegt, dat is waar. Het zou inderdaad spijtig geweest zijn als ze door het raam was gevallen. (*korte glimlach*)

MIEKE: Meneer de directeur, waar is uw respect voor de overledene?

DEVRIENDT: Het spijt me, ik liet me even gaan.

MIEKE: Is er al een nieuwe bewoner?

DEVRIENDT: Mijn secretaresse vertelde me dat er vandaag een nieuwe bewoonster hier in kamer 13 zou komen, vandaar dat ik even langskwam. Het zou een vrouw uit de stad zijn, die ooit gehuwd was met één van de rijkste brouwers uit de omgeving. Helaas is ze nu weduwe.

MIEKE: Als ik het goed begrepen heb, zou het venster dichtgespijkerd blijven?

DEVRIENDT: (*korte kuch*) Doet u maar rustig verder juffrouw...

MIEKE: Van Roosendael, meneer de directeur.

DEVRIENDT: (*even rondkijken of niemand het ziet en slaat dan op haar derrière*) Devriendt is de naam.

MIEKE: (*geschrokken*) Meneer Devriendt!

DEVRIENDT: Jij mag er best zijn, weet u?

MIEKE: U doet me blozen.

DEVRIENDT: Ben jij nog vrij of heb je iemand.

MIEKE: Ik heb een vriend.

DEVRIENDT: (*gaat achter haar staan*) Een vriend... maar géén Devriendt! Ik wist niet dat we zo'n schoon vlees in onze kuip hadden. (*Lachje, wil haar kussen*)

MIEKE: (*draait zich bruusk om*) Meneer de directeur!

DEVRIENDT: (*lacht*) Ja, er lopen hier al genoeg ouwe taaie biefstukken rond hé.

MIEKE: Als u me nog een keer aanraakt, ga ik gillen.

DEVRIENDT: (*dreigend*) Dat moet je echt eens proberen. Vergeet niet meisje dat ik hier de baas ben. Dus als je ook maar één woord rept over wat er hier gebeurd

is, kan je mooi gaan stempelen. Ik vind wel een reden voor ontslag. *(met brede glimlach)* Dus denk er aan: een verwittigd man... neen, een verwittigde vrouw is er twee waard... Is het niet Mieke van Roosendaal?

MIEKE: *(onmacht)* Ja meneer de directeur.

DEVRIENDT: Ik ben blij dat we elkaar begrepen hebben. Zullen we straks iets gaan drinken?

MIEKE: Dat zal niet gaan. Er is vandaag een collega niet komen opdagen en ik moet haar uren overnemen.

DEVRIENDT: Nog een harde werkster op de koop toe! Dan zal voor een volgende keer zijn...

MIEKE: Misschien meneer de directeur.

DEVRIENDT: Zeg maar Leo..

(Devriendt wil opnieuw naderen – Mieke draait zich om)

MIEKE: Ik moet nog afstoffen.

DEVRIENDT: Je werkt véél te hard meisje.

MIEKE: Inderdaad Leo, ook zonder muziek kan ik hard werken als het nodig is.

DEVRIENDT: Juist. Zodra de nieuwe bewoonster er is, kom ik met haar langs. *(af)*

MIEKE: Hoe is het mogelijk dat die gestampste boer me zo heeft vernederd. Kom dat tegen, als ik niet op meneer zijn avances wil ingaan, vlieg ik buiten. Maar dat zal niet waar zijn! Als hij dat met mij doet, doet hij dat waarschijnlijk ook nog met andere collega's. Daar moet ik het fijne van weten.

(Mieke staat met rug naar deur toegekeerd, de deur is half open, Johan de verpleger komt op. Hij ziet Mieke en sluipt, als een tijger op zijn prooi, naar Mieke – Hij grijpt haar langs achter vast.)

JOHAN: Joepie!

MIEKE: Leo!

JOHAN: Leo? Leo...léééé...oooo.... Iedereen komt als je Leo roept!

MIEKE: *(geschrokken)* Jij bent het.

JOHAN: Natuurlijk. Wie had je anders verwacht?

MIEKE: Niemand... *(nervus)* Maar je moet me nu alleen laten, ik moet nog stoffen.

JOHAN: Is er iets?

MIEKE: Neen, ik wil gewoon verder werken.

JOHAN: En dan? Die ouwe taart is er toch nog niet. *(zet radiootje aan en danst)*

MIEKE: Doe onmiddellijk die radio uit. En hoe durf je dat mens een oude taart te noemen. Je kent haar niet eens.

JOHAN: *(doet radiootje uit)* Sorry hoor. *(stilte)* Is er echt niets aan de hand?

MIEKE: Natuurlijk is er wat aan de hand. Ik wil verder werken en jij komt me storen.

JOHAN: Wel als het zo zit, ben ik ik terug weg. Ik kwam je enkel goeiedag zeggen.

(Johan wil weg gaan, Mieke pakt zijn hand)

MIEKE: Sorry Johan, ik bedoelde het zo niet. Ik ben wat nerveus. Ken jij die nieuwe

vrouw die hier komt wonen?

JOHAN: Ik zal eens zien in de medische attesten. Ach hier... Rosemarie Janssens uit..

MIEKE: ... (naam van stad in de buurt) (*slaat hand aan mond*)

JOHAN: Juist! Hoe weet jij dat?

MIEKE: Wel euh... Janssens is een naam die frequent voorkomt. Ja, toen ik hier op kot zat, woonden er wel vijf Janssens in de straat, en die waren niet eens familie van elkaar.

JOHAN: Heb jij in hier gestudeerd?

MIEKE: Euh ja... voor verpleegster, maar de studies waren te zwaar voor me en ik ben dan maar gegaan voor sanitair helpster. Ik wilde een job doen waarbij ik mensen kan helpen.

JOHAN: Dat klinkt bekend in de oren.

MIEKE: Heb jij Melanie, de vorige bewoonster hier, goed gekend?

JOHAN: Natuurlijk. Het was een stille vrouw. Vooral op het laatste van haar leven was ze zo... hoe moet ik het uitleggen... Ze was heel anders, ze prutste steeds maar aan het raam, precies of ze erdoor wilde springen. Het was precies of ze haar einde voelde naderen en dat ze weg wilde vliegen, ver weg van huize Bosheide.

MIEKE: Was ze dement?

JOHAN: Ik zou dat woord niet durven uitspreken. Ze heeft heel haar hebben en houden aan het klooster geschonken. Een werk van barmhartigheid noemen ze dat.

MIEKE: Heeft zij al haar rijkdom aan de nonnen gegeven?

JOHAN: Alles. Devriendt was hierover niet te spreken.

MIEKE: De familie evenmin waarschijnlijk.

JOHAN: Ze had bijna geen familie. Ergens een nichtje die nu en dan eens op bezoek kwam. Eindelijk vind ik het wel goed dat Devriendt, nu dat hij van Huize Bosheide een privéinstelling gemaakt heeft, de nonnen buitenspel gezet heeft.

MIEKE: Daar wist ik helemaal niets van.

JOHAN: Zeg Mieke, zou jij hier willen wonen als je oud bent?

MIEKE: Tussen al die knappe verplegers? Waarom niet?

JOHAN: Huh?

MIEKE: Het was maar een grapje.

JOHAN: Gelukkig. (*legt zijn hand op de hartstreek*)

MIEKE: Stel je voor, je wordt oud en afhankelijk van iedereen... Wie gaat er voor je zorgen? De kinderen? Zou jij later een last willen zijn voor je kinderen? Ik alleszins niet. Eigenlijk mogen we blij zijn dat er rust- en verzorgingstehuizen bestaan. Waar zouden we anders naartoe moeten?

JOHAN: Daar heb ik nog nooit bij stilgestaan.

MIEKE: En maar goed ook, anders zaten wij nu zonder werk. En als je mij hier nog lang bezighoudt, zit ik hier straks tot over mijn oren in het werk.

JOHAN: Sorry voor het storen. Maar toen ik voorbij kwam en ik zag je daar staan... ik moest je gewoon vast nemen. (*pakt haar opnieuw bij haar heupen vast*)

MIEKE: Ik kan het geloven. Jullie mannen zijn allemaal dezelfde.

JOHAN: Hoe bedoel je? Ben ik dan de eerste niet vandaag?

MIEKE: Toch wel... ik bedoel bij wijze van spreken.

JOHAN: Gaan we deze namiddag iets drinken?

MIEKE: Ik doe een dubbele dienst. Greet is ziek.

JOHAN: Lap, plan A mislukt. Plan B dan maar.

MIEKE: En wat is plan B?

(Johan pakt Mieke in zijn armen en draagt ze de kamer rond)

Johan, zet mij neer!

JOHAN: Ik ga je met haar en huid opeten.

(Johan wil in haar oor bijten, ze giechelt)

MIEKE: Pas op, ik ben gewapend! *(toont plumeau)*

JOHAN: 't Zal hier nogal stuiven.

MIEKE: Alstublieft Johan, zet me neer... Straks zien ze ons nog.

JOHAN: Ik zal de deur dicht doen. *(doet ze dicht)*

MIEKE: Doe niet zo flauw.

JOHAN: Het is uit veiligheidsoverwegingen.

MIEKE: Stel dat meneer Devriendt hier binnenkomt met die nieuwe bewoner, wat denk je dat er dan gaan gebeuren?

JOHAN: Dan zetten we de radio aan, dan horen we ze niet.

MIEKE: Maar neen, dan horen we ze niet afkomen.

JOHAN: *(springt op bed)* Kom eens naast me liggen.

MIEKE: Ben jij nu helemaal? Ik kan dat niet doen!

JOHAN: En waarom niet? Ik ben toch je vriendje?

MIEKE: Maar... ik heb zoiets nog nooit gedaan.

JOHAN: Heb jij nog nooit in een bed gelegen? Slaap jij dan thuis in een mand of zo?

MIEKE: Ik bedoel met tweeën in één bed.

JOHAN: *(stapt terug uit bed)* We zullen het anders aanpakken. Jij bent een oud vrouwtje dat niet naar bed wil, ik ben de verpleger en kom je in bed stoppen. Dus... ga maar zitten mevrouwtje.

MIEKE: Doet niet onnozel.

JOHAN: Zitten heb ik gezegd.

(Mieke gaat op de rand van het bed zitten. Johan neemt haar benen en legt ze op bed)

MIEKE: Ik heb dat bed net opgemaakt.

JOHAN: Niks van aantrekken, we zullen het straks opnieuw opmaken. Maar eerst wil ik dit prinsesje een kus geven. *(gaat naast haar liggen en wil haar kussen)*

MIEKE: Stop! Ik ben een oud vrouwtje.

JOHAN: *(gaat rechtop zitten)* Lap, dat is ook waar. Geen kus dan.

MIEKE: Neen?

JOHAN: Maar voor dit ene vrouwtje ga ik een uitzondering maken. *(kust haar en gaat liggen met haar hoofd in zijn armen)*

MIEKE: Aan wat is Melanie gestorven?

JOHAN: Waarover begin jij nu ineens...? Laat ons zeggen aan een gebroken hart.

MIEKE: En waar is ze gestorven?

JOHAN: In dit bed hier.

MIEKE: *(springt uit bed)* Help, ik lig in het bed van een dode!

JOHAN: *(stapt ook uit bed)* Godver...

MIEKE: Vlug, we zullen het vlug terug opmaken.

JOHAN: *(kijkt op horloge)* Sorry, ik heb nu geen tijd, ik heb nog veel te doen.

MIEKE: Jij bent ook een toffe.

JOHAN: Het zal voor de volgende keer zijn. *(gaat af en komt direct terug op)* Ze zijn er!

MIEKE: Wie?

JOHAN: Devriendt en vermoedelijk de nieuwe bewoner.

MIEKE: *(paniek)* Ik had je verwittigd!

JOHAN: Nu er momenteel niemand in deze kamer verblijft, heb ik ook geen enkele reden om hier te zijn.

MIEKE: Wat nu? ... Vlug, onder het bed.

JOHAN: *(wil onder het bed kruipen)* Neen! *(loopt naar het raam)* Het raam!

MIEKE: We zitten hier op de derde verdieping! Trouwens, dat kan niet open. Vlug, de kleerkast in voor het te laat is.

JOHAN: Maar...

MIEKE: Niks te maren, vooruit!

(Mieke duwt Johan in de kleerkast en doet de deur dicht, neemt vlug haar plumeau en stoft verder af. De deur gaat open en de Devriendt en mevrouw Janssens komen binnen)

DEVRIENDT: Alstublieft mevrouw Janssens, dit is uw kamer: nummer 13.

ROSEMARIE: Een ongeluksgetal meneer.

DEVRIENDT: Misschien net niet; het is maar hoe je het bekijkt. De vorige bewoonster werd er 92. *(ziet Mieke)* Jij bent er nog steeds?

MIEKE: Ik was net klaar. Dag mevrouw.

DEVRIENDT: Nu je toch nog hier bent, mag ik je voorstellen aan mevrouw Janssens?

ROSEMARIE: *(geeft hand aan Mieke)* Rosemarie Janssens, aangenaam. Maar laat dat rose maar vallen en noem me maar gewoon Marie.

MIEKE: Rosemarie is een mooie naam.

ROSEMARIE: Misschien wel, maar éénmaal je hier bent is er niet zo veel rose meer

aan je leven.

DEVRIENDT: Mevrouw Janssens toch, u moet het leven van de zonnige kant blijven bekijken. Namens het personeel en mezelf heet ik u van harte welkom in "Huize Bosheide". De mensen zijn er vriendelijk, het eten is er lekker en de accommodatie in het algemeen is *pico bello*.

ROSEMARIE: Pico wat?

DEVRIENDT: Ik wil zeggen dat u het zeker naar uw zin zal hebben.

ROSEMARIE: Dat zal ik zelf wel uitmaken, meneer Devriendt. (*kijkt door het raam*) U hebt een mooie tuin. Véél groen... ik zal hier tenminste nog iets van de natuur horen.

DEVRIENDT: Horen?

ROSEMARIE: De vogeltjes meneer. Bent u al ooit eens wakker geworden door vogelgezang?

DEVRIENDT: Neen, meestal ontwaak ik met de wekkerradio.

ROSEMARIE: Verdorven techniek! En u durft me dan te zeggen dat alles hier *pico bello* is! De natuur heeft veel meer te bieden dan uw onnozele radio. Als je 's morgens ontwaakt, wordt je met terreurdaden of orkanen en overstromingen rond je oren geslagen. Als je op die manier je dag moet inzetten, dan is dat heel triestig. Maar als je 's morgens ontwaakt met vogelgezang, wel dan wordt het zeker en vast een dag die de moeite waard is om geleefd te worden.

MIEKE: Leuk!

ROSEMARIE: Inderdaad. (*diepe zucht*)

DEVRIENDT: Misschien kunt u straks even langs mijn kantoor komen om te praten over een voorschotje? Een kwestie van wederzijds vertrouwen... (*kijkt naar Mieke*) U kunt gaan juffrouw.

ROSEMARIE: Wacht even... (*haalt geld uit haar tas*) Hier lief kind, neem wat zakgeld aan, mijn kamer is proper gepoetst.

MIEKE: (*kijkt naar Devriendt*) Dank u wel, maar we mogen geen geld aanvaarden.

ROSEMARIE: Het is gegeven vanuit mijn hart.

MIEKE: Dat weet ik, maar het mag niet.

ROSEMARIE: Ik zal er dan wel iemand anders een plezier mee doen.

DEVRIENDT: U hebt gelijk mevrouw, u hoeft uw geld niet door deuren of ramen te gooien.

MIEKE: Als ze open kunnen.

DEVRIENDT: Merci Juffrouw, u kunt nog eens gaan.

ROSEMARIE: Is het mogelijk dat de juffrouw wat kan helpen om mijn spulletjes uit de kartonnen dozen te halen?

DEVRIENDT: In feite is dat haar taak niet, maar ze doet toch overuren vandaag, dus waarom niet?

ROSEMARIE: Dank je meneer Devriendt en terwijl ik nu toch een man beet heb, kan je misschien even die kartonnen dozen halen; ze staan aan het einde van de gang bij de liftdeur.

DEVRIENDT: Waren dat uw dozen?

ROSEMARIE: Ja, ze werden hier gisteren afgeleverd. Wil jij ze halen of moet ik ze alleen naar hier sjouwen?

DEVRIENDT: *(groene lach)* We zijn er om elkaar te helpen nietwaar? *(af)*

ROSEMARIE: Hier meid, stop het weg voor hij het ziet.

MIEKE: Dank u, maar in feite mogen we niets aanvaarden.

(Gerommel in de kast)

ROSEMARIE: Wat was dat?

MIEKE: *(gaat vlug door het raam kijken)* Een vliegtuig dat door de geluidsmuur vliegt?

(De deur gaat open en Devriendt sukkelend binnen met twee op elkaar gestapelde dozen)

ROSEMARIE: Zet ze daar maar neer... en oppassen, er zitten breekbare spullen in.

DEVRIENDT: Het is behoorlijk zwaar mevrouw. *(zet dozen neer)*

ROSEMARIE: En als ik die vijf euro nu eens aan jou moest geven meneer Devriendt.

(Devriendt steekt al zijn hand uit)

Of neen, ik zal er een kaarsje mee aansteken in de kapel, als inwijding van mijn nieuwe woonst.

(Devriendt steekt hand in zijn broekzak)

Zo, dan kunnen we beginnen met uitpakken. Maar eerst moet dat raam open.

(Rosemarie wil het raam openen – Devriendt kijkt verschrikt naar Mieke)

Goeie God, wat is hiermee gebeurd?

DEVRIENDT: De vorige eigenares had nogal last van hoogtevrees en we hebben het raam dan maar dichtgespijkerd. Als u dat wenst zal Jerom onze klusjesman het raam opnieuw voor u openen.

ROSEMARIE: Natuurlijk wens ik dat, het is hier geen gevangenis. Waarom heb je de vorige bewoonster dan geen kamer gegeven op het gelijkvloers?

DEVRIENDT: Niettegenstaande ze hoogtevrees had, wou ze een mooi uitzicht.

ROSEMARIE: Zozo... Ik kom straks met je onderhandelen in verband met het voorschot meneer Devriendt.

DEVRIENDT: Als ik u nog met iets van dienst kan zijn mevrouw Janssens, hoeft u maar naar mij te vragen. Mevrouw, juffrouw. *(af)*

ROSEMARIE: Wat voor een raar geval is me dat? Ik geloof dat hij op geld belust is. Hoe is jouw naam eigenlijk?

MIEKE: Mieke van Roosendaal.

ROSEMARIE: O leuk, we hebben beiden een rooskleurige naam. Wil je me helpen?

MIEKE: Graag.

(Ze halen alles uit dozen en stallen het in het rond)

ROSEMARIE: Wat een mens allemaal verzamelt in zijn leven... Maar eerst moet die kast open.

MIEKE: Natuurlijk! Oei... neen! *(gaat er voor staan)* Niet de kast, dat kan wachten. We

moeten eerst nog een formulier invullen.

ROSEMARIE: Formulier?

MIEKE: Ja voor de keuken... Wat u al dan niet mag en niet mag eten, zout, suiker..

ROSEMARIE: Dat formuliertje kan wachten tot we alles uitgepakt hebben. Zou je nu alstublieft plaats willen maken zodat ik die kast kan opendoen?

MIEKE: Misschien kan u beter wachten tot de kast hersteld is.

ROSEMARIE: (*argwanend*) Hersteld? Is ze stuk? Wat is er? Jij doet precies alsof er alle ogenblikken een spook uit die kast kan springen.

MIEKE: Een spook... dat is een goeie... (*gaat opzij*) Oké, doe maar open. (*Rosemarie wil kast opendoen*)

De vorige eigenares hier kreeg die kastdeur tegen haar hoofd, hier zo tegen haar slaap, ze was op slag dood. Tweeënnegentig lentes en dan kom je zoiets tegen. Ik wilde u alleen maar verwittigen.

(*Rosemarie laat deurknop van de kast los – Mieke zucht*)

ROSEMARIE: Dank je.

(*Genies uit kast*)

Gezondheid... Een verkoudheid?

MIEKE: Het tocht hier nogal.

ROSEMARIE: Het raam is nochtans dicht.

MIEKE: Het komt door die koker.

ROSEMARIE: (*kijkt rond*) Koker?

MIEKE: Hier onder de tafel!

ROSEMARIE: Goeie hemel! Als het buiten lekker koud is zal ik hier mijn voetjes kunnen verwarmen onder de tafel. Ik geloof echt dat ik in het paradijs belandt ben. Goed, kunnen we beginnen?

MIEKE: Aan wat?

ROSEMARIE: Het formuliertje.

MIEKE: Ik... ik heb op mijn bureau laten liggen. Ik zal het op een blaadje schrijven.

ROSEMARIE: Niet uitstellen tot morgen maar er direct aan beginnen. (*scheurt een kartonnen flap van een doos*) Is dit ook goed?

MIEKE: Waarom niet? Uw naam weet ik dus al... Rosemarie Janssens. Uw geboortedatum?

ROSEMARIE: 14 februari.

MIEKE: Maar dat is op Valentijn!

ROSEMARIE: (*mijmerend*) Het is ook op die dag dat ik Rudolf, mijn man, heb leren kennen. Hij was brouwer van beroep. Toen ik jong was zaten we altijd te voor onze deur te praten met de burenen. Iedere keer dat hij ons passeerde met zijn paard en kar, begroette hij me vriendelijk door zijn pet af te nemen. Dat was voor mij het mooiste moment van de week. Onze blikken kruisten elkaar. En precies op de 14de februari kwam hij weer voorbij en stopte hij voor onze deur. Hij nodigde me uit om samen met hem op de paardenkar een tochtje door de stad te maken.

Je had de buurvrouwen moeten zien kijken.

MIEKE: En daarna bent u ermee getrouwd?

ROSEMARIE: Ja, en we kregen een prachtzoon. Valeer. Die werd drukker. En samen met zijn vrouw Agnes schonken ze ons twee schattige kleinzonen. Pascal, die de brouwerij van zijn grootvader heeft overgenomen en Henk. Die zit nu in zijn laatste jaar in Leuven.

MIEKE: Maar hoe komt een vrouw zoals u hier in huize Bosheide?

ROSEMARIE: Ik mocht bij Valeer en Agnes intrekken, maar ik wilde hen niet tot last zijn. Vandaar dat ik naar hier kwam om een nieuw leven te beginnen en nieuwe vrienden te maken en ik geloof dat ik er al een gevonden heb.. *(neemt Mieke bij de hand)*

MIEKE: U doet me blozen mevrouw. Excuseer mijn nieuwsgierigheid maar hoe is uw man gestorven?

ROSEMARIE: Rudolf viel van de trap en liep een heupbreuk op. Op weg naar de kliniek kreeg de ambulance een zwaar verkeersongeval en alle inzittenden waren op slag dood.

MIEKE: Het spijt me.

ROSEMARIE: Ja, gek hoe een mens soms aan zijn einde komt. Maar genoeg over mij gepraat. Hoe zit het met jou?

MIEKE: Ik heb een vriend. *(ze kijkt naar de kast)*

ROSEMARIE: En mag ik weten hoe die vriend heet?

MIEKE: Johan. Ik ken hem eigenlijk nog maar pas een paar maanden. Hij is verpleger hier. U zal hem nog wel eens ontmoeten.

(Opnieuw gerommel in kast)

ROSEMARIE: Nu is het genoeg. Er komt lawaai uit die kast.

MIEKE: Dat zullen de burens zijn.

ROSEMARIE: De burens?! *(gaat naar kast, opent ze en ziet Johan zitten. Ze schrikt)*

JOHAN: Dag dames!

ROSEMARIE: Wie ben jij in Godsnaam?

JOHAN: Ik?

ROSEMARIE: Natuurlijk jij, of zit er daar nog iemand bij jou in de kast.

MIEKE: *(na een korte stilte)* Wel wel wel, wie we hier hebben... Jerom onze klusjesman...

JOHAN: Jerom?

(Johan stapt met uit de kast. Hij heeft duidelijk rugpijn. Mieke doet teken dat hij moet zwijgen)

MIEKE: Rosemarie, dit is Jerom onze klusjesman. Hij zal direct uw raam komen openen.

JOHAN: Ik ben...

(Mieke schopt tegen zijn schenen)

MIEKE: Jij bent bezig met de kast te herstellen, veronderstel ik?

JOHAN: Ja, eigenlijk zat de deur geklemd. En u moet weten dat de vorige bewoner...

ROSEMARIE: ...dat weet ik al. En jij was in slaap gevallen zeker?

JOHAN: Inderdaad mevrouw... Ik ga mijn gereedschapskist halen. *(blazend af)*

MIEKE: Jerom is een beetje... u weet wel wat.

(Jerom komt binnen met gereedschapskoffer – de kastdeur staat open – Mieke schrikt en vliegt Jerom om de hals en geeft hem een dikke zoen)

Johan... mijn liefste schat!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze